

הסיפור שלי

סיפור מעורך השראה
לשולחן השבת

לזכות שמואל אליהו הכהן וזוגתו שרה יסכה וילדיהם:
שירה, אוריאל מנחם הכהן, הילה, אילה שיחיו איזנברג
יהושע וזוגתו דינה ובנם מנחם איתן שיחיו גוטמן

עקשנות בריאה

הרב קלמן סמואלס

את כל המידע הנדרש, החלטנו להישאר שם בינתיים, ואני התחלתי לעבוד בתחום המחשבים.

יום אחד, באביב של תשמ"א (1981), ביקר אצלנו דודי הרשל, והזכיר בדרך אגב את אחת המטופלות שלו, מישהי בשם הגב' שניאורסאהן. הוא לא הרבה לדבר על מטופליו, אך במקרה הזה, הוא לא גמר להלל ולשבח אותה - עד כמה היא רהוטה, מתורבתת ומבריקה.

"האם אתה מתכוון לגב' שניאורסאהן, אשתו של הרבי מליובאוויטש?", שאלתי.

אכן, עליה הוא דיבר. אמרתי לו שאם הוא יוכל לסדר עבורי ברכה מהרבי עבור יוסי, זה יהיה מאוד משמעותי בעיניי.

"אין בעיה", אמר, "בפעם הבאה שהגב' שניאורסאהן תגיע אלי, אבקש ממנה".

כעבור כחודש וחצי הוא התקשר אלי. "הגב' שניאורסאהן הגיעה מוקדם יותר היום, ואמרתי לה שאחייני מעוניין לקבל ברכה מבעלה עבור בנו החולה", סיפר הדוד. "היא הבטיחה לסדר זאת, וכעת התקשרה. עליך להגיע לפגוש את הרבי מחר בשעה שלוש אחר הצהריים".

התרגשתי מאוד, והתקשרתי מיד לרב יצחק וויינברג, שליחו של הרבי בוונקובר, עיר הולדתי. כששמע על הפגישה הוא צחק. "קלמן", אמר, "אפילו אבי, שליח ותיק ונכבד, לא יכול להתקבל ליחידות אצל הרבי. לדוד שלך יש כוונות טובות, אבל אני מאוד מסופק אם תזכה לפגוש את הרבי אישית". (מסתבר שבעקבות התקף הלב שעבר ארבע שנים קודם לכן, כבר לא התאפשרו פגישות אישיות - יחידות - עם הרבי).

אולם, לא נרתעתי. למחרת לקחתי חופש מהעבודה, ונסעתי למרכז חב"ד בשכונת קראון הייטס בברוקלין עם אשתי מלכי ובני יוסי. השארתי אותם ברכב, ורצתי לבניין כדי לברר אם הפגישה הזו באמת אמורה להתקיים. התברר שכן! הרבנית אכן סידרה זאת. מיד אחרי תפילת מנחה, הרב בנימין קליין, מזכירו של הרבי, ליווה אותנו אל המבואה שמחוץ לחדרו של הרבי, שם שוחחנו עמו בעמידה.

זמן קצר לפני הביקור אצל הרבי, הציע נזירולוג מפורסם לאשפז את יוסי למשך כמה ימים כדי לבצע סדרת בדיקות, אולם מלכי הסתייגה מכך מאוד. "אני לא מוכנה שידקרו אותו וינעצו בו כל מיני דברים", טענה. "הוא לא יבין מה עושים

כשנולד יוסי, בננו השני, הוא היה תינוק בריא לחלוטין. אולם, כל זה השתנה כשהיה בגיל אחד עשר חודשים בלבד. בשעתו, בשלהי שנת תשל"ז (1977), קיבל משרד הבריאות בארץ שתי אצוות פגומות של חיסון משולש (DTP) שנועד לחסן מפני דיפטריה (קרמת), טטנוס (צפדת) ופרטוסיס (שעלת). לרוע המזל, יוסי היה אחד הילדים האחרונים שקיבלו את החיסון מאותן אצוות פגומות לפני שהרשויות הבינו שיש בעיה והפסיקו את השימוש בהן.

למרבה הצער, כתוצאה מכך הוא נהיה עיוור, חרש ומאוד היפראקטיבי. בין לילה חיינו התהפכו במאה ושמונים מעלות. אני הוסמכתי לרבנות לא מכבר, וחשבתי שהעתיד שלי יהיה בתחום הרבנות, אולם כעת התברר שלא כך יהיה.

מאחר שלא יכולנו לקבל מענה לצרכים שלנו בישראל, הגענו לניו יורק בתקווה למצוא סיוע רפואי. דודי, ד"ר הרשל סמואלס, שימש סגן מנהל של המרכז הרפואי מיימונידיס, והוא קישר אותנו עם כמה מבכירי רופאי העיניים המתמחים בעצב הראייה. דרכם גילינו מהר מאוד שעצב הראייה של יוסי נפגע, ושהוא לעולם לא יוכל לראות שוב.

מאחר שהרופאים בארצות הברית סייעו לנו מאוד וסיפקו

<<

לציון שבעים שנה למנהיגותו של הרבי, 'יתמקדו פרסומי JEM בכל שבוע
באחד מהמאורעות, הרעיונות או האישים הקשורים לחייו של הרבי.

מאורעות | רעיונות אישים

לו, וזה סתם יפחיד אותו. ובכל מקרה, שום דבר לא יצא מהבדיקות הללו, וגם הרופא הודה בכך. הן רק עלולות לגרום לו נזק נוסף".

דנו בעניין זה עם הרבי באריכות, והוא הציע לנו להיוועץ בשני מומחים. אם המומחים יהיו תמימי דעים שזהו הדבר הנכון ביותר לעשות, עלינו להישמע להמלצתם. אולם, אם הם יהיו חלוקים בדעותיהם, עלינו לשבת ולדון עם הדוד שלי כיצד לנהוג. שני המומחים שהתייעצנו איתם אכן היו חלוקים בדעותיהם, ובסופו של דבר יוסי לא עבר את כל אותן הבדיקות.

בזמן ששוחחנו עם הרבי, יוסי התרוצץ מסביב כל הזמן - פשוט לא יכולנו לשלוט בו. בשלב מסוים הרבי נתן לו מטבע והוא לקח אותו, התרוצץ ואז השליך את המטבע על הרצפה. אחר כך הרבי נתן לו עוד מטבע, והוא שוב התרוצץ ובסוף השליך את המטבע. כך חזר הדבר על עצמו כמה פעמים.

אני ואשתי חשנו מבוכה רבה, אך הרבי שהבחין בחוסר הנוחות שלנו, הרגיע אותנו ואמר, "הניחו לילד - הוא מפגין תכונה בריאה".

במהלך השיחה עם הרבי, הזכרתי שיוסי הוא צאצא ישיר של דוד המלך מצד אמו. באותו רגע הפנה הרבי את ראשו אל מלכי, ובזמן שהמשיך לדבר אל שנינו הישיר את מבטו אליה ועיניו התמקדו בעיניה במבט נוקב למשך כמה דקות.

היו אלה רגעים מדהימים. אחר כך נודע לי, שבספרים החסידות מובא שכאשר צדיק מביט כך במישהו לאורך זמן, הוא למעשה "משרד" ומעביר לאותו אדם כוחות רוחניים. בהמשך לאותה יחידות, מלכי אכן פיתחה כוחות יוצאים מגדר הרגיל, ובסופו של דבר ייסדה את מרכז "שלוחה", שברבות השנים התפתח והפך לאחד המרכזים הגדולים והמובילים בעולם לטיפול ולשילוב בעלי מוגבלויות.

ובנוגע ליוסי - הרבי ראה בו משהו שאיש לא הצליח לזהות. הרבה אנשים עם כוונות טובות אמרו לאשתי להכניס אותו למוסד, שאילולא כן היא לא תצליח לגדל משפחה כשהוא בבית. נכון אמנם שהיינו חייבים להשגיח עליו ללא הפוגה; לא יכולנו להחזיק בבית שום דבר שעשוי מזכוכית, כי הוא היה כל כך מלא מרץ, שהוא עלול היה לשבור דברים ולהזיק לעצמו. בלילות מלכי הייתה מתחננת לה' בדמעות, והיא אף נדרה שאם ה' יעזור ליוסי, היא תקדיש את חייה לסייע לאחרים הנמצאים במצבים דומים.

וה' אכן עזר ליוסי. אחרי שחזרנו ארצה, הוא זכה למצוא את המורה המתאימה - שושנה ויינשטוק - שבעצמה סבלה מחירשות, והייתה בעלת סבלנות אינסופית. היא הייתה מניחה את אחת מכפות ידיו על השולחן, ואחר כך מציירת באצבעה על כף ידו השנייה את המילה שולחן בשפת הסימנים. היא חזרה על כך שוב ושוב, במשך ימים ארוכים, עד שהוא התחיל לקשר בין הסימנים הללו ובין החפצים שאותם הוא מישש. ברגע שהוא קלט את זה, פניו אורו, ומאז כבר אי אפשר היה לעצור אותו.

היא המשיכה ולימדה אותו את אותיות הא' ב', ואחר כך עבדה על בניית אוצר המילים שלו. בנוסף, קלינאית תקשורת לימדה אותו לדבר עברית בצורה מלאכותית. בפעם הראשונה, בגיל שמונה, הוא היה מסוגל לתקשר. זה היה השלב שבו מלכי הושיבה אותי ואמרה, הגיע הזמן לקיים את ההתחייבות שנדרתי לה'. כך החלה לידתו של "שלוחה".

עד מהרה התברר שיוסי הוא ילד מבריק, וכפי שהרבי הבחין מיד, ילד שהתברך בעקשנות ובהתמדה מדהימה.

אפילו כאשר איבד, בגיל עשרים, את יכולת התנועה ברגליו, הוא התעקש להמשיך במסעותיו. הוא רצה לרכב על פילים בתאילנד, והוא רכב על פילים בתאילנד. התברר שיש לו חוש ריח מפותח ביותר, והוא הפך לסומְלִיָה, מומחה ליינות, ואף פתח יקב בוטיק משלו. היינות שלו נקראים "יוסי", והם זכו לביקורות חיוביות מאוד ונמכרים בחנויות הדייט פרי בנמל התעופה בן גוריון.

באותו יום שבו נפגשנו עם הרבי, הוא לא הפסיק לקחת מידו את המטבעות, ואני מקווה שהוא לעולם לא יאבד את העקשנות הזו, ותמיד ימשיך לנוע קדימה.

הרב קלמן סמואלס הוא מייסד שותף ונשיא עמותת "שלוחה", האגודה הישראלית לטיפול באנשים עם מוגבלויות ושילובם בחברה. הוא רואין בחודש אדר תש"פ (2020).

לזכות אבינו היקר הרב יעקב שי' מינסקי ולעילוי נשמת אמנו היקרה מרת שיינא באשע בתיה ע"ה הוקדש ע"י בנם ר' שניאור ויוכבד שיחיו מינסקי

השבוע לפני:

< תשי"ד (1954) — במכתב לרב חנוך גליצנשטיין, שהוציא לאור בסדרת "ספר התולדות" כרכים הסוקרים את חייהם וקורותיהם של הבעל שם טוב, המגיד ממעזריטש ואדמו"ר הזקן, מעודדו הרבי להמשיך בכתיבת ספרי תולדות גם על אדמו"ר האמצעי, אדמו"ר הצמח צדק, וכן להוציא לאור מחדש את ספר התולדות אדמו"ר מהר"ש [אותו ערך הרבי בשנת תש"ז] בתוספת מקורות חדשים שהתפרסמו מאז. הרבי הורה לו להיצמד גם בספרים הבאים בסדרה לאותו סגנון שבו נקט בכרכים הראשונים, כשאת מירב החומר הוא שואב מתוך שיחותיו של אדמו"ר הרי"צ. הרבי גם מודיעו שבקרוב צפויים לצאת לאור כרכים חדשים מספרי שיחותיו של אדמו"ר הרי"צ, אשר יכילו מידע רלוונטי!

כ"ט בסיון

1 אגרות קודש ט, עמ' קמג-קמד.

ההקדשות שלכם
מאפשרות את המשך הפצת הגיליון השבועי.

לפרטים נוספים
ולהרשמה לקבלת הגיליון השבועי בדוא"ל
כתבו לנו: sipursheli@jemedi.org

אף שהשתדלנו כמיטב יכולתנו לאמת כל פרט, תוכנם של הסיפורים משקף את דברי הרבי כפי שאלו הובנו בשעתו על ידי השומעים והשתמרו בזיכרונם.

MY ENCOUNTER
with the
REBBE

בסיוע חברי
THE
JEM FOUNDATION

ואתה תצוה... להעלות נר תמיד